

– Eg føli, at eg og Tórir hava fatur á onkrum góðum, júst tí vit eisini liva, sum vit gera, og tað vildi eg ynskt, at onnur eisini høvdu kunnað upplivað, sigur Jónhild

MYND: ÁLVUR HARALDSEN

► Jónhild. Longu sum 13 ára gamalur var eg til undirvísing í samkomuni um parlag og øllum tí, ið hartil hoyrir, og har lærði eg týðningin av at virða kvinnuna fyri tað, hon er, og at virða hennara mørk, eisini um hon ikki setur tey sjálv. Tí havi eg eisini altíð vitað, at sex skuldi eg biða við, til eg var giftur. Og so havi eg so at siga innrættað meg eftir tí, fortelur Tórir.

Bæði halda tey, at tað er umráðandi, at tú ikki fert í eitt parlag bara fyri at vera í parlagi.

– Eg vil siga, at um hjúnaband ikki er í høvðinum, tá mann kemur saman, so føli eg ikki, at tað gevur nakra meining at vera í parlagnum. Tá tú fert í parlag við einum, er tað við hjúnabandi í huganum, sigur Jónhild, og Tórir leggur afturat:

– Tíðin, meðan mann er par, brúkar mann upp á at finna útav, um mann vil giftast við viðkomandi ella ikki.

Hugsa um útsjónd og atburð

Av tí at Jónhild og Tórir hava tikið avgerð um at biða við seksuellari samveru, til tey eru gift, eru tey eisini tilvitað um ikki at freista hvønnannan og ei heldur flirta við øðrum.

– Eg hugsu nógv um ikki at freista Tór. Nú eri eg ikki týpan, sum gongur nógv í tættisítandi klæðum og pynta seg, men til dømis gangi eg ikki í niðurringandi blusum ella stuttum kjólum. Tað sømir seg ikki heilt, haldi eg. Fari eg í ein kjóla havi eg altíð onkrar svartar sokkabuksur innanfyri, fortelur Jónhild.

Tóri dámar væl, at hansara trúlovaða eisini er tilvitað um ikki at freista við teimum klæðunum, hon etur seg í.

– Flestu fólk hugsa, at um ein genta fer í ein tættisítandi, niðurringaðan topp og ein heilt stuttan kjóla, so er hon ílatin fyri at tiltrekkja mannfolk, sigur Tórir.

Jónhild hugsar ikki bert um útsjóndina, men eisini um sín atburð.

– Eg vil ikki vera flirtut, og tað er

nakað, sum eg eri tilvitað um. Eisini tí eg veit, at Tóri ikki dámar slíkt, og tí klemmi eg heldur ikki dreingir bara soleiðis uttan viðari. Míni klemm skal sjeikurin hava og eingin annar, sigur Jónhild og hyggur forelskað upp á Tór.

– Ja, eg havi eisini gleysað eftir onkrum, ið hevur klemmað teg í so leingi. Eg haldi bara ikki, at tað er í lagi, at vinmenn ella onnur mannfolk taka um damuna hjá mær bara soleiðis, sigur Tórir.

Ongar One Night Stands

Hvørki Jónhild ella Tórir halda tað vera rætt, at tilvildarlig fólk eru kynsliga saman. Ikki bara tí, at sex fyri tey hoyrir til í einum hjúnabandi, men eisini tí at sex ikki eru so einkult, sum fólk hava lyndi til at gera tað.

– Vit liva í einum ekstremt seksualiseraðum samfelag, har kynslig samvera bara er ein gerð sum so nógv annað. Men eg haldi, at tað er so nógv tengt afturat sex, sigur Tórir og greiðir nærri frá:

– Fólk skilja kenslur og trúðskap frá sex. Veruleikin er tann, at so skjótt tú hevur verið kynsliga saman við einum persóni, bindur tú teg nógv meira til viðkomandi, enn tú gevur tær far um. Ofta erður sagt, at tað er, meðan tú ert ungur, at tú skalt eksperimentera og royna nógv ymiskt, men eg haldi, at tað ger bara, at tú skaffar tær eina rúgvu av seksuella viðføri. Tá tú so einaferð mætir tí rætta ella røttu, hevur tú so nógv ting frá fortíðini, soleiðis at tú altíð fert at hugsa um hin persónin, tú vart saman við, tí nú sær persónurin, tú ert saman við, ikki líka út, ger ikki tey somu tingini og so framvegis. Tú hevur so nógvvar kenslur við, at tað bara skapar trupulleikar, fortelur Tórir.

Tá Jónhild hugsar um ung fólk, sum fara saman við onkrum tilvildarligum persóni, tey kanska nóg illa kenna, heldur hon tað vera harmiligt, at tey ikki hugsa um alternativ við, sum er at

biða við kynsligari samveru til mann er hjún.

– Onkuntíð hugsu eg, at eg hevði viljað, at tey vistu nakað betri. Eg føli, at eg og Tórir hava fatur á onkrum góðum, júst tí vit eisini liva, sum vit gera, og tað vildi eg ynskt, at onnur eisini høvdu kunnað upplivað, sigur Jónhild.

Hava greiðar reglur

Longu frá fyrsta degi sum par, hava Jónhild og Tórir havt nakrar greiðar reglur, sum tey halda seg til.

– Vit sova ikki saman og hava ikki sex. Hasi bæði tingini hava ongantið verið ein spurningur ella nakað, vit hava kjakast um yvirhøvur. Tá vit hava ferðast saman, sum vit hava gjørt nakrar ferðir, hava vit sovið í hvør sín um húsið, og í onkrum føri hevur tað verið í hvør sínum kamari, fortelur Jónhild.

Onkur vildi kanska sagt, at einki hendir við bara at sova saman, men tað er ein útsøgn, tey bæði ikki eru heilt samd í.

– At liggja og klemmast við unnstuni í eini song og so ikki føla seg freistaðan til at gera meir, tað er ringt. Nú havi eg sett mær fyri, at sex er nakað, eg ikki ætli mær at gera, áðrenn eg eri giftur maður, og so er eingin orsök til at gera tað ringt fyri seg sjálvan, sigur Tórir og vísir samstundis á, at tey saktans kunnu mussast og klemmast.

– Vit klemmast nógv, men ikki soleiðis, at tað kann føra til nakað seksuelt. Tað er ikki altíð líka lætt at halda seg til reglarnar, men so er gott at vera tvør, sigur Jónhild og hyggur flennandi upp á Tór.

– Ja, vit hava verið í stóðum, har vit hava verið freistað, men so er tað, eg plagi at siga »nei, nú er songartíð«, og so koyri eg heim til Sørvágs, sigur Tórir.

Giftast í apríl

Jónhild og Tórir hava líka síðani tey funnu saman fingið viðmerkingar frá

fólki um teirra lívsstíl og serliga um teirra fráhaldni. Og viðmerkingarnar eru ikki blivnar færri, nú tey skulu giftast.

– Eg havi hoyrt onkran siga, at tey halda tað vera lægið, at vit vilja giftast, tá vit bara hava verið saman í eitt ár, hava ikki búð saman og ei heldur verið saman seksuelt, men vit hava tann hugburðin, at so leingi mann tosar saman um tingini, so skal tað nokk ganga, sigur Jónhild.

– Hatta har við at vit ikki hava búð saman og tí ikki kenna trupulleikarnar í gerandisdegnum, kunnu vit ikki brúka til nakað. Til dømis ivist eg ikki í, at eg fari at fáa skeld, tí eg ikki ruddi nóg nógv, men hasi tingini eri eg fyrireikaður upp á. Tað koma ivaleyst stóður, har vit eru ósamd men so tosa vit um tað og taka tað harfrá, sigur Tórir.

Tann 19. apríl skulu tey giftast, og tað er ein dagur, tey leingi hava glett seg til. At tey tá eisini kunnu vera saman seksuelt er tó ikki tað, sum stendur fremst í huganum, hóast tey hugsa um tað.

– Eg havi vinmenn, sum eru giftir og eiga børn, og teir siga allir, at sex fyrstu ferð er lægið, og tú dugir ikki serliga væl. Men soleiðis er tað bara. Tað góða er, at riggar tað ikki ein dag, so veit mann, at tað koma fleiri aðrir dagar, sigur Tórir, og Jónhild leggur afturat:

– Onkur hevur sagt við meg, hvat nú um tit ikki passa saman. Men ein maður fortaldi mær einaferð, at so leingi tað er ein genta og ein drongur, so passar mann saman. Tann útsøgnin passar ivaleyst, sigur Jónhild.

Tá tey eru gift, er ætlanin at flyta í íbúð saman. Eftir summarfrítíðina fara tey til Danmarkar at búgva, tá Tórir skal taka seinasta partin av útbúgvingini sum grannskoðari. Ein tíð tey gleða seg til.

– Tað verður suverent! Og tað verður deiligt ikki at skula fara frá hvørjum øðrum hvørt kvøld, sigur Jónhild.